

Elhunyt kollégánk, Lakatos András, a Tájékoztató Osztály egykori munkatársa

2019/09/27



Életének 77. évében elhunyt Lakatos András (1943–2019), aki 1977-től 2005-ös nyugdíjba vonulásáig, illetve nyugdíjasként 2013-ig volt az Országos Széchényi Könyvtár munkatársa.

Életének 77. évében elhunyt Lakatos András (1943–2019), könyvtárunk egykori munkatársa.

Lakatos András 1977-től 2005-ös nyugdíjba vonulásáig, illetve nyugdíjasként 2013-ig dolgozott az OSZK-ban, 1994-től a Tájékoztató osztályon. Ő volt az irodalmi olvasóterem emblematikus alakja, aki nagy szakértelemmel, széles körű tudás birtokában tájékoztatta az olvasókat. A könyvtárban végzett felmérések szerint ő volt a legnépszerűbb tájékoztatókönyvtáros, akire még 2013-as távozása után is örömmel „csaptak le” régi olvasói, ha alakja feltűnt az olvasótérben. Egyik íróbarátja, Réz Pál így fogalmaz a Lakatos András tiszteletére 2009-ben megjelent [AZ OLVASÓ](#) [1] című kötet köszöntőjében:



[2], „Lakatos

András mindent tud, az égvilágon mindent. [...]

Lakatos András tudja – manapság úgy mondják: köpi, vágja – a válaszokat. Csakhogy Lakatos András nem extrovertált ember, nem is becsvágó – dehogyis az –, nem szeret szerepelni, nem hivatkozik ismereteivel, éppenhogy szerényen leplezi a tudását, szinte szégyelli.

De ha megkereste a könyvtárban egy szeplős filozófus – lehetett akár szeplőtlen is –, hogy Petelei István első korszakáról írja disszertációját akadémikus professzorának, András fejből idézte a kiváló erdélyi elbeszélő korai köteteinek adatait, megjelenésük évét és helyét, majd órákig teregette a leány elé, mint lovagi köpenyt, a megsárgult hírlapokat, elővarázsolta a katalóguscédulákat,

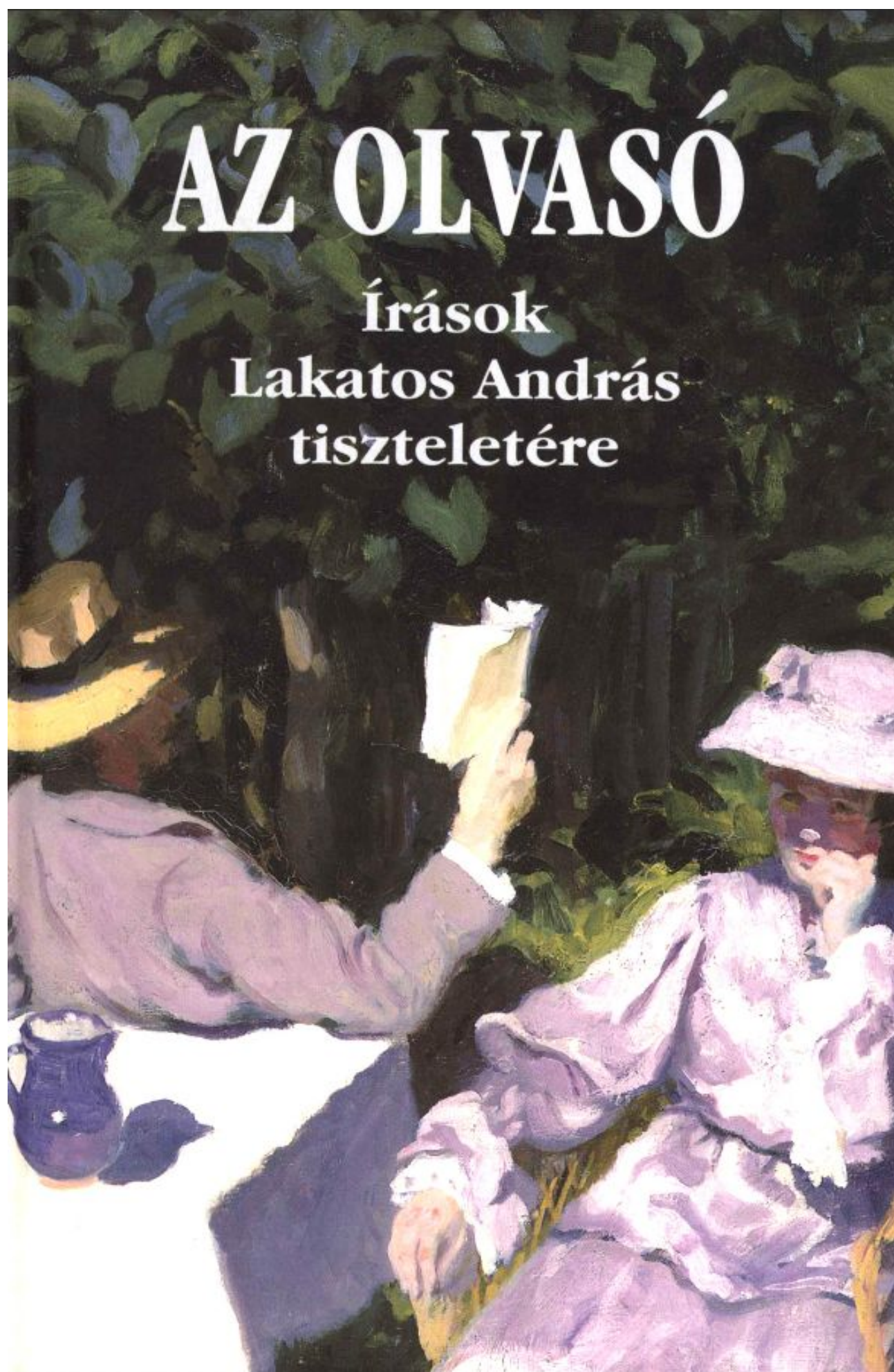
bevezette a Szinnyei kezelésének rejtjelmeibe (mert az akadémikus professzor szükséges gyakorlat hiányában ezt elmulasztotta, persze és sajnos)."

Lakatos András 1967-ben végzett az ELTE magyar-könyvtár szakán. Tanárai már az egyetemen figyeltek kiváló képességeire, melynek nyomán önálló feladatokat kapott. Cikkeket írt a *Magyar Irodalmi Lexikonba*, recenziókat a *Társadalmi Szemlébe* és a *Kritikába*. 1966-tól az *Új Könyvek* szerkesztőségének is tagja volt.

Az egyetem elvégzése után előbb rövid ideig az Állami Gorkij Könyvtár munkatársa volt, majd két évig a Szépirodalmi Könyvkiadónál dolgozott – előbb mint szerkesztő-gyakornok, utóbb mint felelős szerkesztő. 1969 és 1976 között a KSH Társadalomstatisztikai Főosztály Réteggkutató Osztályának volt munkatársa, majd 1976-ban áthelyezéssel került a Magyar Írók Szövetsége Könyvtárába, onnan pedig 1977 tavaszán az OSZK-ba.

Lakatos András egyetemi éveitől publikált. Fiatal korában írásai jelentek meg – többek között – a *Filmkultúrában*, a *Jelenkorban* és az *Irodalomtudományi Közleményekben* is. A magyar irodalmi élet számos jelentős alakját – köztük Domokos Mátyást, Fodor Andrást, Réz Pált, Lator Lászlót tudhatta barátai, jó ismerősei között. 1998-tól a Digitális Irodalmi Akadémia [Petri György-szakértője](#) [3] volt, majd 2012-től [Várady Szabolcs életművének](#) [4] szakértőjeként is dolgozott.

Boka László tudományos igazgató *Sapere aude* című írásának részlete AZ OLVASÓ című kötetből.



[5]„Ő, aki sokunk számára most is valamiféle par excellence olvasó és kalauz egyben, akiben a teljes Gutenberg-galaxis él és újraszületik. A kulturális áthagyományozás szakralitását megköltő rítusaiban nem, mérhetetlen jelentőségét az értelmezéshez szükséges szabadságban viszont újra és újra valló, vállaló, felismerő ember. A nagybetűs Olvasó, mondhatnám, ha évekkal előttem nem fogalmazták volna már meg, nem írták volna már le oly találóan, minuciózusan és precízen, s mellé nem rajzolták volna meg lényének intellektuális feszességében, küszködéseiben és kínjaiban is megkapóan emberi, barátságos voltát oly érzékletesen és megrettentően pontosan. Ha más szavakat, jelzőket keresnék, leginkább a kánonok többszólamúságának értelmét, esélyét hordozó, azt megtartó, éltető individuumhoz jutnék, vagyis lényegében ugyanide, egyfajta eszményi olvasó, értelmező képéhez. Nem túlzóan, s nem nagy szavakat keresve. Merthogy ő, aki az irodalomban méltatlanul engem nevez „kánontudornak”, miközben mindannyiunknál jobban, közelebbről ismeri a kánonok működését, mechanizmusait, gyakorlati hátterét és kirekesztő tapasztalatait, alkatilag ódzkodik mindenfajta dicsérettől és ünnepléstől. Pedig az ókori világ bölcseinek rezignált derűjéből, a zsidó kánonalapítók szövegismeretre vonatkozó rituális tekintélyéből és a görög filozófusok folyton megújuló szellemi szabadságából egyaránt összegyűrt européer olvasói szellemet hordozza, s így nyúl minden szöveghez. Szakavatottan, felkészülten, végtelen olvasottsággal és alázattal.”

Kollégánk temetése és búcsúztatása 2019. október 18-án 12 órakor lesz a Szent Gellért Plébániatemplom urnatemetőjében (Budapest, Bartók Béla út 149).

Lakatos András emlékét megőrizzük!

2019/09/22 - 15:29

Source URL: <https://oszk.hu/en/node/4530>

Links:

- [1] <https://mek.oszk.hu/07700/07760/>
- [2] https://oszk.hu/sites/default/files/lakatos_andras.jpg
- [3] <https://pim.hu/hu/dia/dia-tagjai/petri-gyorgy#>
- [4] <https://pim.hu/hu/dia/dia-tagjai/varady-szabolcs#>
- [5] <https://oszk.hu/sites/default/files/az-olvaso-borito.jpg>
- [6] <https://oszk.hu/en/category/foszotar-es-pozicionalo/hirek>